

Ter dankbare herinnering aan

Els Hendrixx-Scheelen

weduwe van

Lambert Hendrixx

Johanna Maria Elisabeth Hendrixx-Scheelen werd geboren in Kerkrade op 21 juli 1907 en overleed in het zorgcentrum Heereveld op 22 november 2003. Zij werd op 27 november, na een plechtige uitvaartmis in de St.-Josephkerk te Waubach-Groenstraat, begraven bij haar man op het parochiële kerkhof aldaar.

*Voor uw gebed en medeleven bij haar verblijf in
zorgcentrum Heereveld en bij haar overlijden, danken
wij u oprecht.
Haar kinderen en kleinkinderen en het achterkleinkind.*

Met dankbaarheid kijken we terug op het leven van een vrouw die 96 jaar mocht worden. Met hoop kijken we vooruit naar de toekomst. Want als iets Els tekende waren het deze drie dingen: een eeuwig optimisme, een leven voor haar gezin en voor de winkel.

Afgelopen week voelde Els dat haar uur gekomen was om heen te gaan en ze zei zelf iets wat ze nooit eerder zei: "Laat me nu maar gaan..." Want, ondanks haar hoge leeftijd, was ze altijd tevreden en optimistisch. Zes weken geleden bezocht ze het graf van haar man op het kerkhof en was er enige emotie merkbaar. Zoals ze leefde, zo stierf ze. Ze wilde vooral niet tot last zijn.

De mensen uit de omgeving kennen haar uit de sigarenwinkel "Het Hoekje" op de "Ouwe Maat" in Waubach. Want daar kon je zelfs na de officiële uren nog terecht en zelfs op Hoogfeesten kon je er nog aanbellen. Els deed wel open. Dag en nacht was ze beschikbaar voor bekenden en onbekenden. Wij kennen haar als iemand die in haar vaste patroon en ritme van gewoontes zeer plichtsgetrouw leefde voor haar gezin, voor de kinderen en meer nog voor de kleinkinderen. Met hun wel en wee leefde ze mee. Vakanties waren er zelden of nooit. In grote lijdzaamheid droeg en verdroeg ze de tegenslagen in haar leven, maar zeker kende ze ook mooie jaren toen ze omringd werd door de zorg van professionele mensen.

Moge ze nu samen met Lambert genieten van "al wat God bereid heeft voor wie Hem liefhebben".

(1 Kor. 2,9)